

Lars Elgidh: "Liv(s)krigeren" Digte

Denne samling af liv er produceret i 1999

*" Jeg Lånte Dine øjne
og så Solen stige Op..."*

Af samme forfatter :

Tidskrigeren, digte
Fangeren, digte
Sakakrønikers Rige, roman
Salt, roman
Skitser Til Fremtiden, digte
Forestillingen Om En Kvinde, digte
Sten Indefra Et Glashus, digte
Fisk I Hovedet, roman
Så Let Som Ingenting, digte
Tændvæske, digte

GENNEM LIVETS LANDEVEJ

Jeg holder hårdt i Virkeligheden
og flyver kun sjældent over tagene.

Griber kvinden om livet
og elsker hendes flæskesteg.

Går vandret gennem de snørklede smøger
og inhalerer kun sjældent musikken
fra butikkerne.

Mit legeme ankommer til en stor hal,
som er oplyst af kraftige pærer. Jeg
går ind og siger pænt goddag. En smiler,
lettere anstrengt, til mig. Hun bliver min kone,
da jeg oplever hendes dansende tanker.

Hun skriver kort og sedler, som hun lægger
inden hun går. Det er morgen, jeg vågner
fra den spermbetændte seng. Fuglen ligger død
i sit bur. Jeg træder som på glas gennem dørene
ind til toilettet. Kun ansigtet i spejlet smiler tilbage.

FARVEL TIL GLASFØDDER

Jeg ringer efter ambulancen,
da jeg opdager, at jeg har mistet mit ur.
Mit store gammeldags vækkeur,
som jeg har arvet fra min bedstemor er væk.

De ankommer, med en øl i hver hånd, jeg
siger pænt goddag, og skynder mig at
skjule den lille fugl. Glasset, som jeg
havde trådt på, virker ikke til at forstyrre
dem. Jeg åbner og siger pænt farvel.

Morgenen efter ringer telefonen tidligt.
Jeg åbner for slusen og siger pænt goddag.
I den anden ende hører jeg stønnen. Lang
tid efter når jeg svagt at opfange ordene :
Jeg slår dig og mig ihjel forhelvede.

Jeg lægger røret fra mig og smager
på ordene. Jeg opdager til ære for min
selvforagt, at det er min egen stemme, jeg
lige har hørt i røret.

Jeg går på gaden klokken femten-minutter-efter,
spørger kioskejeren til råds. Han fortæller mig,
at han aldrig har hørt om glasfødde,
men hans mor syede vistnok et par
til hans far. Jeg takker og siger pænt farvel.

ÅH, DEN DEJLIGE HUND

Et par dage efter
at jeg har foræret min selvforagt lidt gods,
forsvinder mine sandaler spurløst.

Hunden får senere dårlig mave,
og til min glæde får jeg foræret
et par sandaler, som i ly af solen
har skiftet farve.

Lidt tid senere
forsvinder hunden.

Jeg får dårlig mave, føler mig lidt svimmel,
og går jævnligt på toilettet ...

EN LILLE BUNKE KRUMMER

Jeg går i ly for solen,
jeg går mod Tilværelsens Tilkendegivelse
Af Fornuft.

For fremmede ser det måske ud,
som om jeg går. Men jeg slentrer faktisk.
Jeg slentrer mod solen, mod lykken og
tager kun sjældent imod et tilbud.

En bil holder ind til siden. Hun spørger,
om hvor meget jeg tager for at slikke
hendes voldsomme kusse.

Jeg venter på næste bil.

Lyshåret, med tatoveringer i panden,
hvor der står : Jeg er homo -, det er
ét af mine problemer.

Jeg slikker hende ren, hun har menstruation.
Jeg får hundrede kroner til mad og drikke,
hun vinker elegant fra bilen, da hun langsomt
accelererer mod hendes eget vanvid.

Jeg tager til Klampenborg og bruger pengene
på at køre drosche til Bakken. Hendes kussehår
sætter sig fast mellem sæderne, jeg leder længe
efter, at vi er ankommet, og giver kuskejeren
tilbage i tokroner.

Efter midnat ligger jeg i min seng, som er
oppustelig og formet som en hest. I æsken,
ved siden af hovedgærdet, står en lille metaldåse.
Jeg åbner den og lægger en lille bunke kussehår
i bunden.

PIS OG PISSOIR

Jeg fandt dig i går
du fremmede kvinde.

Alting var nyt og spændende,
som om vi var nyfødte i denne verden,
der går stærkere og stærkere.

Men det var ikke nok. Nu er forholdet
forbi, for jeg skal videre uden dig,
har jeg hørt. Har jeg hørt.

Jeg må videre, gennem land og gråd,
videre gennem kviksand og forbi
byens tågede landskaber. I bil. I bil.

Jeg kører skyndsomt forbi gravpladserne,
kioskerne og stopper kun, når det
er mest påtvunget.

Jeg vil hen til Den Anden, som er dig
fra i forgårs.

Dig elsker jeg, som bare satan. Eller
var det dig fra dagen før i forgårs, som
jeg elsker mest nu ?

Jeg går gennem din hoveddør, falder imod dine pletter
og savler dippen ned af skjorten. Jeg faldt for dig,
siger jeg, da jeg så dine pletter for mig.

Nu har hun fået nok,- smider mig med hovedet først
mod køleskabet, og flår tøjet af mig. Sætter sig på lur,
bag et par stole, rejser sig og river op i kjolen. Pisser
det bedste hun har lært, mens hun fremmaner : Du
skal ikke pisse på mig,- så pisser jeg tilbage.

Jeg tager tøjet på og kører vejen mod
hende fra dagen før i forgårs. Under rejsen
styrer jeg bilen ind i et pissoir.
Jeg stiger ud og slår en streg i natten ...

JEG VÆLGER AT HUSKE

Jeg så
i en drøm,
at jeg stod foran en
port, som var udskåret i træ.

Bag porten lå
en gammel gård.
Jeg husker,
at jeg overvejede, om
jeg ville igennem
porten.

Jeg stod foran porten
med min søster.
Jeg mindes ikke, om
vi holdt hinanden
i hånden. Men jeg
vælger, at huske det
således ...

STILHED I BØLGERNES SUSEN

Jeg længes sådan
efter de brusende bølger,
man kun kan se, når det
begynder at blive efterår.

Bølger så hvide som
balloner, barnebalder og
marmor.

Jeg opdager altid, at disse
bølger,
sætter sig fast i øjnene,
som fluer i trækpapir.

Eller som den første
vittighed, jeg fortalte,
hvor tilhørerne vitterlig
slog op i latter.

Latter, fordi det er ordet,
for hvordan man ler, når
man er voksen. Ellers ville det have
heddet grinede.

Jeg vil nu slukke lyset
i mine labrynter, sætte mig i min lænestol,
og grine højlydt i ly af månens vanvid og
de brusende bølger.

NATREGN

Som regn
er denne nat,
af glemte drømme
og tydninger i græsset,
som åbner sig for
vores fødder

...

GLEMSOMHED

Jeg har glasalger
på mit hjerte, jeg har
tusindvis af stilhed
i mit hjerte.

Jeg har lyset blandt
alt dette,- som om
livet blev til før jeg.

MAD FRA FREMMEDE HÆNDER

Mine sansers netværk
ligger hinsides min forstand,
jeg oplever med
min mand i baghovedet.

Jeg længes sommetider
efter vildskaben i kærlighedens univers,
og tøver aldrig, når jeg bliver spurgt.

Som en død fugl, i vejkanten
på den trafikerede motorvej,
bliver jeg sikkert snart
samlet op og budt på mad.

Selvom jeg ikke lever.

LAKSELÆBER

Når jeg
står på perronen,
som fører til en anden destination,
end der hvor jeg kommer fra,
vil jeg længes efter dine læber.

Da jeg sætter mig i toget,
blæser en voksen mand stædigt
i sin saxofon.

Det virker, som om han takker
for hvad livet indeholdt, eller også
mangler han bare mønter, som skal bruges
til at holde hans frakke i balance.

Balancen er altid afgørende. Den minder
mig om dine læbers hænder,
som jeg opfangede i telefonen. Du talte
min tilværelse på gled, videre ned af
strømmen, som laks springer vi
vildt og inderligt.

VI BLIVER IKKE KLOGERE

Jeg eksploderer i regnvejret, efter
at du har sagt farvel. Jeg sanser knapt nok
mig selv, da jeg skyndsomt bevæger mig
ud i natten.

Dagen efter er det din fødselsdag,-
jeg ankommer i taxi til din adresse,
men bliver ikke lukket ind,
da jeg stinker af fisk.

Jeg forklarer, at jeg har været i Sverige
for at fange en kæmpe sag til dig. Du vrister
dig fri af samtalen og henter,
bag den lukkede dør, en voksen mand.

En mand åbner døren på klem og fremsiger,
med sin dybeste stemme, at jeg har fanget
noget forkert. Døren lukkes, jeg tager
til Sverige for at fange en elg.

Men lige meget hjælper det,- hun er ikke
skudt i dyr, siger manden og fortsætter,
så ville hun have fanget dig.

Jeg tager ind til Hovedbanen, for at få åndenød,
og elsker kort efter med en lyshåret pige fra Taiwan.
Hun hedder Lone, fortæller hun, og fremmaner,
at hun altid har drømt om at være sammen med tre
dyr.

HVORFOR IKKE ...

Presser citronen mellem mine hænder
og stiger ud et sted i storbyens øredøvende larm.

Gør holdt ved en pølsemand, hvor jeg intuitivt
udreder min del af verdenssituationen. Han
hedder Børge og har fået elektrochok fem gange,
så vidt han husker.

Stiger ind i en taxi og spørger om vejen til paradys.
Han fortæller, at han kender en smutvej, jeg får seks
pakker stikpiller for en halvtredser. Hans navn
er uvedkommende.

Jeg spadserer de sidste meter mod paradys,
men standser foran den store port. En mand beder
sig undskyldt. For hvad, spørger jeg. For fem kroner.

KOM OG DRØM (MED MIG)

Du fortæller, usagt, at
du drømmer om havet hver nat.
Du fortæller det, som en madopskrift
der skal overstås.

Jeg ved, at du er god til at lave mad,
men havet kan kun berige bordet,
hvis der bliver taget vare om det.

Hvem tager vare om dine drømme,
spørger jeg i et lyst toneleje, der
skal indikere, at jeg er åben som en bog.

Du svarer, at havet, i dine drømme,
er som guldregn,- det forsvinder når
livets cyklus former det til noget andet.

Før jeg drømte om havet, drømte jeg
om at jeg levede under vandet. Jeg
havde bygget et slot til alle fiskene.
Men så sprang der pludseligt dybvandsbomber
omkring slottet, så alle fiskene måttet søge
ly i mine drømme.

Jeg falder i søvn nu, siger jeg, og gaber mit sind åbent for en drøm.

LÆNGE LEVE LIVET

Jeg har haft masser
af kvinder, fortæller en galning,
da jeg er ude for at indånde nattelivet.

Månen stiger aldrig op på dette tidspunkt,
når jeg lige at få indskudt,
inden bartenderen langer ud efter manden.

Han bliver hentet af strømmerne, hvisker
bartenderen til mig, inden galningen
eksploderer i et glas øl.

Måske ku' vi lave en plade sammen,
som skulle handle om kvinder. Den gale
ved besked, føler jeg klart. Men holder det
inden for sin øls rækkevidde.

Nåh, nu står månen på halv, siger han
og ser på sit ur. Klokken er gået i stå
henover midnat, strømmerne kommer aldrig.

Vi går hjem med hver sin, øl,
og bliver længe oppe, for at fornægte
vores følelser. Klokken tre, eller halv fire,
mødes vi på den samme bænk, for
at se om vi er naboer til den samme måne.

TAK FOR LÅN

Jeg går morgenen
i møde gennem parken.
Det er som om, jeg
har været der hele tiden.

Jeg beder en marmorskulptur til nåde
og kravler de sidste meter
hen til dig.

Du omfavner mit væsens rod,
jeg trækker mig selv op med rødder,
skider i en skraldespand og
pisser på et lille barn, der tilfældigt
kommer forbi.

Hvor længe har du tænkt dig, at opføre dig sådan.
Til jeg bliver gammel og vag i sindet.
Hvornår kommer næste bus ?

VELBEKOMMEN

Jeg henter morgenmaden,
i store sorte poser, der ligner bodybags,
og slæber indmaden
fra snegle og franskbrød hjem.

Se, siger jeg, jeg har fanget vores aftensmad.
Du vender øjnene indad og spørger Gud til råds.

Han har altid været den bedste rådmand.

GENOPSTANDELSEN

Jeg kravler gennem den lille lem,
som består af nedfrosne drømme,
og placerer mit legeme på taget.

Jeg åbner den lille figur af Jomfru Maria
og sætter en plade på grammofonen, som
er transportabel.

Jeg fløjter tre korte lyde fra min mund
og langsomt stiger solen op for mig.

Jeg holder hele verdenen i min hule hånd,
hvor den har det godt, og puster
derefter de samme tre fløjt,- verdenen
genopstår, mine øjne bliver igen gule,
inden jeg nedstiger solen.

DU HØRER ALDRIG OP

Min mund er rund og fyldig,
hvisker du hæst over telefonen,
jeg fortæller om mine drømme.

Du forstår ikke min del af vores
univers, skriger du, mens dit legeme
spræller som en vingeskudt kanin.

Jeg hader dig, hvisker du hæst over telefonen.
Jeg fortæller om mine drømme ...

SORT KAFFE TIL HEIDI

Velkommen til mit blå univers.
Velkommen til min del af den sorte himmelhvælving
og de røde grises øjne. Velkommen.

Hvorfor præsenterer du dig på sådan en lemlæstet
manér, spørger kvinden overfor mig. Jamen du hedder da
Heidi min lille fugl. Hvor ved du dét fra, din skøre skid ?
Fordi jeg har gennemlæst dine tankers stregkoder. Jeg
forstår ikke en pind, af ...

Af med tøjet og ind i himmelsengen.

Jeg elsker dig, som du elsker med mig ...

Vil du have kaffen sort Heidi ?

TIDEN LØBER EFTER MIG

TIL FAR.

Natten igennem
fantaserer jeg om biler og kvinder.
Vågner lettere omtumlet og forpustet
af drømmens virkelighed.

Starter bilen og kører alt for stærkt
på arbejde.

Siger goddag til min sekretær
og fortæller en vanvittig vittighed.

Ser øje efter øje og holder øje med det store ur.

Klokken fire siger jeg farvel
til min sekretær,
og vender mig om mod uret,
der har forstørret sig selv.

Går de sidste meter mod bilen,
armbåndsuret strammer, jeg må videre.

Kører alt for stærkt hjem.
Bag mig er himmelen oplyst af ure,
der kommer ind gennem ruderne
og kvæler drømmene fra i nat.

DEN SPRÆNGTE FISK

Jeg lægger mit legeme
på badeværelsesgulvet
og begynder at flyve ...

Over tagene og væk fra hinanden.

Gemmer mig på en
oplyst stjerne, et sted i galaksen,
og drømmer aldrig om Moder Jord.

Jeg er en forstærket galning om natten,
der driver mig til vanvid,
som fugt på tør hud.

Jeg lægger mig på badeværelsesgulvet
og lader blodet flyde fra
mine åre ...

BAG ALTING FINDES

Jeg gemmer mig bag buskene,
da vi leger skjul, ser en snegl
gå i blomst, fordi insekter
æder den op.

Gemmer mig i buskene, da
jeg får øje på dig. Du har gul
hætte på og et sjal, der hænger
langt bag dig.

Alting foregår bag noget,-
virkelighedens virkelighed viser sig kun sjældent...

SOM TIDEN DOG GÅR (SINE EGNE VEJE)

Vi kender ikke hinanden fra en fjern fortid,
men huskes for hvad vi er.

Jeg glemmer aldrig første gang, vi talte i telefon sammen :
Du lød som en ivrig trompetsolo, jeg som en cello,
der var ved at gå i brand.

Tidligt næste morgen, efter vi havde elsket, og jeg havde frigivet din frugtbarhed,
forsvandt du uden forstand med alt, hvad jeg ejede :

Et æble
En bog
En sort bibel
En jazzplade med Miles Davis
og en dåse marmelade, som jeg havde købt i Sydafrika.

Nogle uger senere ringede du, og klagede over, at marmeladen var blevet bitter,
fordi den ikke mere var i solen.

Engang imellem mødes vi på den samme café, hvor vi taler om de elskede dage,
hvor vi var sammen,- men vi mødes aldrig igen ...

DEN INTETSIGENDE FORTÆLLER

Dagene efter Difal, som var en mand med en skæbne af sølv, spandt jeg nogle historier sammen, som han kunne bruge overfor

Fremmede
Indianere
I Sydamerika.

Vi ophørte, efter denne samtale, med at være venner, men jeg ser fremt tilbage ... på dagene efter Difal.

Vi havde mødtes under krigen i Vietnam; en delegation fra fremmedlegionen havde sendt os dertil, sammen med en masse andre i senpuberteten.

Jeg husker, engang, at han fortalte, hvorledes han havde kæmpet med en enorm drage ... et sted i Sydamerikas jungle.

En anden gang fortalte han, hvordan hans Volkswagen skulle se ud :

Brede fælge, som en ægte Mustang
Ligegyldige dæk af mærket Dunlop
og talstærke cylindre, der sad uden på karosseriet.

Jeg mindes ham også tale om hans kone :

Lav
Veluddannet
Storbarmet
Naiv
Storsindet
Villig
Modig
Troværdig

... i det hele taget en rigtig intetsigende skabning, sagde han.

SAMME STED (OG DOG ET NYT)

Vi er i Latinamerika, et sted i junglen.
Musikken, som får blodet til at suse i ørerne,
bærer os mod hinanden, som når snefnug mødes
og sammensmeltes.

Musikken er bevægende og i øjenhøjde;
gamle herre med rynker, der flyder ned ad kinderne,
og en stok til at bære dem mod baren, hvor
fritløbende chimpanser i festpåkledning
udskænker den bedste champagne.

Vi er et sted i Danmark. Køerne går på marken
og Morten Koch kommer svansene med
bæ under neglene.

Vi er samme sted og dog et andet ...

JEG ER ÅNDSVAG DEJLIG

Jeg befinder mig på Nordpolen,
da telefonen ringer til mig
i stød,
som strømmen
da jeg taler virkeligheden til fornuft.

Jeg venter længe på et svar,
fra den anden side,
inden jeg imødekommende
lægger røret i bero, og fikser mig et røræg på glas.

Mine fødder længes efter
regn, da
telefonen ringer på ny.

Jeg påpeger, at jeg ikke er hjemme,
sætter mig foran fjernsynet og
indtager endnu et røræg. Længes
efter regn.

Jeg rejser mig, og drejer
et tilfældigt nummer.
Siger goddag og lægger røret
på hylden over mine bøger.

Æder en snaps og går i seng
med himlen i bero.

DERFOR 3

Jeg æder
mig selv
op
indefra,
som en blomst der eksploderer,
fordi mider
har fundet
sit eget sted i min blomst.

Det var derfor,
jeg ikke kunne tale min lånte tid
til alvor.

Jeg græd,
da du langsomt
bevægede
dig væk fra min labyrint.

Nu er
jeg
alene
igen,
igen,
ingen.

SOM BARE POKKER

Jeg glider
ikke. Jeg twister.

Jeg ånder gennem min varme mave,
hvor sommerfuglene hører hjemme.

Jeg går med langstrakte skridt
gennem min mave,
og hen til dig
fra i går.

Jeg elsker
med vinden i mit ansigt, hører op med at gennemtænke,-
supertankerne er snart et forældet transportmiddel.

Jeg ser
mig
gennemstrømme af min maves indhold
og standser lettere forhastet
på en af gaderne
i min labyrint.

Jeg
strinter
på mine bøger,
og deres netværk af tanker,
inden jeg skyndsomt sætter nøglen i døren,
og låser mig selv
inde.

FANDENIVOLDSK

Jeg forlader Titanic gennem et køje
og danser havnen øde.

Gennemstrømmer gaderne
med sæd, tårer, afføring, sekret, spyt og tegneserier,
som jeg købte, da jeg sejlede tværs over Atlanten.

Jeg bliver kørt fra kajen
i en bil fra 20'erne, med enorme skærme
i farverne blå, rød og gul.

Jeg stiger af vognen
efter nogle mil og danser gennem
pengenes
universelle
tanker.

Jeg erkender, at jeg har danset for meget,
da pungen er tømt ...

Danser, men glemmer dig aldrig.
Danser, men glemmer dig sidenhen.
Danser,
danser,
længes.

LYRIK ER MUSIK FOR DØVE

Jeg venter med at ringe
til dagen begynder
forfra.

Jeg ophører med at overleve,
da du ringer.
Desperat.

Jeg vågner, ved at du klæder dig af
og lægger din krop til tørrer
ved siden af min.

Jeg sover trygt
på en pude af ærtehalv,
mens du skriger mod månens
tænder.

Du tænder mig,
du er ikke særlig gammel.

MENNESKET ER SYGT, SAGDE DRØMMEN / FUGLEN BAG DE LUKKEDE ØJNE

Jeg stiger ud af en taxa i den døde by,
der ligger bag de sortbelagte ruder,
fra min limousine, og trækker vejret
i ryk.

Jeg rykker
tre gange
i snoren ned til køkkenet
og min mad bliver serveret.

Jeg falder om på gulvet
og rykker tre gange i mit organ,
som er rødt, hævet og svedent.

Jeg klipper tre gange,
sætter min krop ved siden af min sjæl,
og bliver transporteret tre busstopsteder videre.
Fra mit vindue ser jeg en stor bil med sorte ruder,
et par unge piger med slik i munden
og en gammel mand med maden indefor rækkevidde.

Jeg stiger på den næste bus til Paradis
ved at lukke øjnene og nyde musikken,
som æder mine drømme op,
som en multiallergisk person der
gang på gang
bliver til ingenting.

ULV, GLEM MIG EJ NÅR TIDEN ER INDE

Den lille pige, der bor på prærien,
ved kun lidt om sig selv.

Herude i ødemarken, på højsletternes hjemsted,
ophører horisonten aldrig.

Månen bliver kun kraftigere og kraftigere,
blev den lille pige fortalt.

Om natten kommer ulvene,
for at æde dine drømme,- men
du skal ikke tro på den angst,
som du kommer til at føle.

Rejs du dig blot Fremmede for mit liv,
og hæv dine ben så højt du kan.

Den lille pige lærte at forstå
ulvenes sprog, hvorefter hun spandt guld
af deres hår og figurer af deres tænder.

Det var hendes drømmes hvirvelvind,
der fortalte hende, hvordan hun skulle gøre.

Nu lever hun i skoven,
for at udforske Mørkets mangfoldighed.

JEG ELSKER ...

Jeg danser , gennemtrænger mørket med min krop.
Ser, hører og eftertænker min tilværelse på gled.

En snegl, i mit øre, har forvildet
sig indedøre.

Den gør ikke noget, ... bare lad den suge
lidt energi,- jeg byder den på en kop kaffe.
Lige meget hjælper det : Den har sat sig fast
rundt om min strube.
Kvæler mig langsomt,- indefra og ud i verden.

Lidt efter, at øresneglen er forsvundet,
lader jeg mine batterier op, indefra og
ud i verden.

DEN GANG / SOM ALTID

Jeg passer og plejer mine signaler.

Det er som om dagen først begynder,
når mit indre og ydre
begynder at svinge sammen, som blodet i en
alkoholtest man trækker på et afsidigt toilet.

For leden tog jeg ind til den døde by for
at trække en pakke kondomer fra
en diskret placeret automat. Jeg havde
muligheden for at få en tandbørste
med pasta, en test eller disse kondomer
med creme. Jeg valgte omhyggeligt
det sidste
tog
mod
højsletterne.

Mit sværd var indefor
rækkevidde,
da konduktøren
i pinagtig tavshed
passerede
forbi mit gule kort.

Jeg rakte mit tanketomme
ansigt
over mit hoved,
og adlede
togkupeens ridder.

Længe efter
steg jeg af toget
med mit tegneseriehæfte,
der bar titlen : Ridderen af nattens
pligter.

TEATERRUS

Jeg blev hentet
i den sorte rustvogn,
lang tid efter
at bryllupsklokkerne havde ringet af.

Jeg blev, i adstadigt tempo, fragtet hen
til mit blomstrende gravsted, hvor der på
stenen
var placeret en tanketom fugl.

Henover granitten var skrevet ordene :
Livet er skønt,
med barnagtig skrift. Jeg blev fortalt, at
børn, fra femte klasse, havde fået
lov (og orden) til at skrive
teksten.

Alting blev gjort i pinagtig tavshed,
som når man ryger i
Det Kongelige Teater, og herefter bliver
prikket på skulderen ..., og
lige må følge med.